

HAR DU FLERE SPØRSMÅL?

På www.coda-norge.no finner du blant annet svar på svar på ofte stilte spørsmål om det å vokse opp med døve foreldre og kontaktinformasjon til instanser du kan kontakte for mer utfyllende informasjon eller veiledning. Og er du interessert i å lære mer om tegnspråk, flerspråklighet og døve som en språklig og kulturell minoritet finner du også aktuelle litteraturhenvisninger på disse nettsidene

bra å vite om familier med
døve foreldre og hørende barn

DØVE ER EN SPRÅKLIG OG KULTURELL MINORITET

Mange tenker på døve som funksjonshemmede, og det finnes mange myter om døve og tegnspråk. Døve definerer seg som en språklig og kulturell minoritet - så lenge de har tilgang på informasjon og kommunikasjon opplever de ikke at de er funksjonshemmet. De aller fleste kan prate og ordet døvstum gikk ut

av ordboken for mange år siden. De bruker ikke døvespråk eller fingerspråk, men tegnspråk som er et fullverdig språk på lik linje med norsk. Når døve har tilgang til kommunikasjon kan de ta utdanning, jobbe og på annen måte delta i samfunnet. Tilgang på kommunikasjon i talespråklige miljø får de gjerne gjennom tegnspråktolk og skriftlig informasjon, men også gjennom direkte kontakt, så lenge både døve og hørende tilpasser seg kommunikasjonssituasjonen. Det er vanskelig å anslå antall døve i Norge, men det er vanlig å regne at 0,1 % av en befolkning er døve. De fleste har en liten grad av hørselsrest, men det varierer

i hvor stor grad de kan nyttiggjøre seg den. Noen kan høre hva som sies i visse omgivelser, men for andre kan lyden de hører være udefinertbar.

De fleste døve får hørende barn, men hørsel er ingen forutsetning for å kunne ta godt vare på et barn. Omsorg og språklig samhandling er viktig i en familie, noe som krever at familien har et felles språk. For døve foreldre vil det derfor være naturlig og nødvendig å bruke tegnspråk med barna (Grønlie, 2005).

